



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Altera aduersus Athanasium structa fraus. Capvt XXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

Imperatoris Constantini ad Alexandrinos epistola.

CAPVT. XXVII

IStas quidē res aperte declarat Imperatoris epistola, quam scripsit ad ecclesiam Alexandrinam: cuius partem extremam in hanc nostram historiam includere non inmodum existimaui. Improbiorum hominum male uoletia vestro episcopo, mihi credite fratres, nihil omnino nocere potuit: quorum studium huc solum spectabat toto ut aetatis tēpore in eiusmodi maleficiis, consumpto cōtritoq; nullus ipsis in hac vita relinqueretur pœnitentiæ locus. Itaque uobis ipsi sitis adiumento: illud amplexamini, quod amorem possit inter vos conciliare: omnibus viribus eos insectamini, quibus in optatis est mutuā inter vos concordiam extinguere. Atque ad Deum oculis mentis uestræ coniectis, uos uestramq; salutem amate. Ipse equidem uestrum episcopum Athanasium lubens ad me admisi: sicq; eum affatus sum, ut hominem (quemadmodū mihi persuadeo) qui Deum sancte religioseq; colit.

Altera aduersus Athanasium structa fraus.

CAPVT XXVIII.

AT ne sic quidem impios Arianos puduit, sed aliam talem deintegro texere fabulam aggressi sunt, qualem nemo veterum tragicorum comicorum uē aliquando effinxerit. Nam accusatoribus ex sua ipsorum factione ductis, eos deducunt ad imperatorem. Illi clamant Athanasium virtutis athletam multa infanda scelera consciuisse. Horum causam tutatus est Eusebius Theognis, & Theodorus Perinthius (Perinthus autem hoc tempore Heraclea nominatur) dicunt istas res adeo indignas intollerabilesq;, ut hominum aures eas audire refugiant. Proinde persuadent Imperatori, ut Cæsariæ Palæstinæ (ibi enim complures erant Athanasio infesti) concilium conuocetur, iuberetq; in ea vrbe iudicium de Athanasio exerceri. Imperator autem illis, utpote sacerdotibus obsecutus (siquidem ignorabat penitus fraudulentos eorum conatus) quod postulauerāt, fieri mandauit. Verū sanctus Athanasius, intellecto iudicium odio, ad concilium non uenit. Ariani igitur, anfa
inde ad

inde ad calumniandum arrepta, & bello contra veritatem suscepto, præter alia nefanda facinora, tyrannidis præterea & contumacię eum coram Imperatore insimulant. Neq; certe spes eos frustrata est. Nam Imperator alioqui mansuetissimus, eorum verbis ad iracundiam prouocatus, scripsit ad Athanasium epistolam, qua & bilem suam aperuit, & ei, vt Tyrum peteret, mandauit. Etenim quoniam suspicabatur (quemadmodum ego censeo) Athanasium Cæsareę, propter illius vrbs antisitem, minime velle comparere, idcirco iussit, vt conciliū Tyri cogereetur. Itaq; scripsit ad cōcilium epistolam, dignā sane homine pietatis insignibus eximiē decorato: quę se habet ad hunc modum.

Imperatoris Constantini ad Concilium epistola.

CAPVT. XXIX.

Constantinus Augustus Sancto Concilio Tyri cōuacato.

FVisset planē consentanium, & his tam prosperis temporibus maxime accommodatum, vt ecclesia catholica à seditionibus libera & vacua fuisset, & famuli Christi omni nota iam penitus caruissent infamię. Sed quoniam quidam, velut insanę contentionis furore agitati (tantum enim abest, vt eos vitam ipsis dignam traducere dicam) omnia perturbare permiscereq; nituntur (quę res sanē omnem calamitatem videtur longe superare) propterea vos vestra sponte, vt dicitur, currentes hortor, vt abiecta omni cunctatione in vnum conueniatis, ad concilium frequentes accedatis, his qui auxiliij indigent, subsidio sitis, fratres in periculo versantes liberetis, membra seditione distracta reducatis ad concordiam, ea denique in quibus erratum est, dum tempus ad eam rem fert, corrigatis: vt tot tantisq; prouinciis animorum consensum, quem (proh nefas) paucissimorum hominum insolentia dissipauerit, de integro restituatis. Atque quod ista res Deo omnium rectori pergrata, quodq; & nobis optatissima, & vobis ipsis, si pacem inter eos concilietis, non adumbratę sed verę glorię materia futura sit, arbitror omnes iuxtā mecum velle libenter confiteri. Nolite igitur morā facere, sed omnes animi neruos huc intendentes, de propositis controuersis ritē & conuenienter decidere laborate, & cum omni videlicet alacritate ac fide vni-